Kratak uvod u matrice i determinante

Dragan Mašulović

7. maj 2020.

Sažetak

Analiziranje rešenja sistema jednačina nas vodi do pojma determinante, čemo je posvećen početak poglavlja. Nakon toga uvodimo pojam matrice i pokazujemo da je najsločenija i najneintuitivnija operacija nad matricama, množenje matrica, zapravo posledica analize ponašanja linearnih transformacija. Rešavanje sistema linearnih jednačina pokazujemo koristeći nekoliko strategija, od kojih neke imaju samo teorijski značaj, i glavu zaključujemo demonstracijom tehnike za nalaženje inverzne matrice date matrice.

1 Rešavanje sistema jednačina

Rešavanje sistema linearnih jednačina predstavlja važnu temu u savremenoj matematici jer se mnogi fenomeni u nauci mogu modelovati sistemima linearnih jednačina. Tipičan primer predstavlja analiza električnih kola primenom Kirhofovih zakona [2]. Drugi važan izvor motivacije za razmatranja u ovom poglavlju su linearne transformacije [1]. Recimo, Lorencova transformacija opisuje promenu parametara (položaja i vremena) materijalne tačke u jednom referentnom sistemu kada se ona posmatra iz drugog referentnog sistema. Ako pretpostavimo da se referentni sistem u kome se nalazi materijalna tačka kreće konstantnom brzinom v, pravolinijski duž x-ose referentnog sistema posmatrača, onda se veza između koordinata (x, y, z, t) materijalne tačke u njenom referentnom sistemu i koordinata (x', y', z', t') u referentnom sistemu posmatrača može opisati na sledeći način:

$$x' = \gamma(x - vt)$$

$$y' = y$$

$$z' = z$$

$$t' = \frac{\gamma}{c^2}(c^2t - vx),$$

gde je c brzina svetlosti i $\gamma = \frac{1}{\sqrt{1-\frac{v^2}{c^2}}}$. Primetimo da su c, v i γ konstante. Ovo je primer transformacije koordinata $(x,y,z,t) \mapsto (x',y',z',t')$. Lorencove transformacije predstavljaju samo specijalan slučaj opšte linearne tranformacije $(x_1,x_2,\ldots,x_n)\mapsto (y_1,y_2,\ldots,y_m)$:

$$y_1 = a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n$$

$$y_2 = a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n$$

$$\vdots$$

$$y_m = a_{m1}x_1 + a_{m2}x_2 + \dots + a_{mn}x_n,$$

gde su a_{ij} neki realni brojevi.

2 Definicija determinante

Definicija 2.1 Neka je n prirodan broj i neka su a_{ij} proizvoljni realni brojevi, $1 \le i, j \le n$. Determinanta reda n je algebarski izraz oblika

$$D = \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} \end{vmatrix} = \sum_{f \in S_n} (-1)^{\operatorname{inv}(f)} a_{1f_1} a_{2f_2} \dots a_{nf_n},$$

gde je S_n skup svih permutacija skupa $\{1, 2, ..., n\}$. Kraće pišemo i $D = |a_{ij}|_{n \times n}$.

Tri kratka komentara:

- 1. kao što smo i nagovestili, sumiranje se vrši po svim permutacijama skupa $\{1, 2, \dots, n\}$;
- 2. zato je determinanta reda n algebarski izraz koji ima n! sabiraka;
- 3. ako je f parna permutacija onda je broj inv(f) paran, pa je $(-1)^{\text{inv}(f)} = 1$; ako je f neparna permutacija onda je broj inv(f) neparan, pa je $(-1)^{\text{inv}(f)} = -1$; tako smo zapisali činjenicu da se sabirci koji odgovaraju parnim permutacijama uzimaju sa znakom +, dok se sabirci koji odgovaraju neparnim permutacijama uzimaju sa znakom -.

3 Osobine determinanti

Teorema 3.1 (Vrsta/kolona koja se sastoji od nula) Ako se u determinanti D neka vrsta ili kolona sastoji isključivo od nula, onda je D = 0.

Dokaz. Primetimo, prvo, da svaki sabirak u definiciji determinante sadrži tačno jedan element svake vrste determinante, i tačno jedan element svake kolone determinante. To je ključni sastojak u dokazu koji sledi. Neka se u determinanti D vrsta i sastoji isključivo od nula: $a_{i1}=a_{i2}=\ldots=a_{in}=0$. Tada je $a_{if_i}=0$ za svako $f\in S_n$ što znači da je svaki sabirak u izrazu

$$\sum_{f \in S_n} (-1)^{\mathrm{inv}(f)} a_{1f_1} \dots a_{if_i} \dots a_{nf_n}$$

jednak nuli. Dakle, D=0.

Osim ove osobine, determinante imaju još niz važnih osobina koje koristimo da bismo efektivno odrediti vrednost determinante. Sada samo navodimo osobine i tek po koji dokaz, dok ostale, često veoma komplikovane dokaze dajemo u sledećem odeljku za posebno motivisane čitaoce.

Teorema 3.2 (Zamena mesta dvema vrstama/kolonama determinante) Neka je D' determinanta koja se dobija od determinante D tako što dve vrste (ili dve kolone) zamene mesta. Tada je D' = -D.

Teorema 3.3 (Dve jednake vrste/kolone) Ako su u determinanti D neke dve vrste jednake, ili neke dve kolone jednake, onda je D = 0.

4 Kramerova teorema

Kramerova teorema predstavlja važan teorijski rezultat koji nam opisuje strukturu rešenja kvadratnih sistema linearnih jednačina. Ova teorema nije pogodna za efikasno rešavanje sistema linearnih jednačina i zato je njen značaj isključivo teorijski. Posmatrajmo sledeći sistem n linearnih jednačina sa n nepoznatih:

$$a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \ldots + a_{1n}x_n = b_1$$

$$a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \ldots + a_{2n}x_n = b_2$$

$$\vdots$$

$$a_{n1}x_1 + a_{n2}x_2 + \ldots + a_{nn}x_n = b_n.$$

Neka je $D = |a_{ij}|_{n \times n}$ determinanta sistema i neka je, za svako $i \in \{1, \dots, n\}$, sa D_{x_i} označena determinanta koja se dobija tako što se *i*-ta kolona determinante D zameni kolonom koju čine slobodni članovi:

$$D_{x_i} = \begin{vmatrix} a_{11} & \dots & a_{1,i-1} & b_1 & a_{1,i+1} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & \dots & a_{2,i-1} & b_2 & a_{2,i+1} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & & \vdots & \vdots & \vdots & & \vdots \\ a_{n1} & \dots & a_{n,i-1} & b_n & a_{n,i+1} & \dots & a_{nn} \end{vmatrix}.$$

Teorema 4.1 (Kramerova teorema) Ako za kvadratni sistem reda n znamo da je $D \neq 0$, tada je sistem određen i njegovo jedinstveno rešenje je dato sa:

$$x_1 = \frac{D_{x_1}}{D}, \quad x_2 = \frac{D_{x_2}}{D}, \quad \dots, \quad x_n = \frac{D_{x_n}}{D}.$$

Dokaz. Neka je $D_{(pq)}$ determinanta reda n-1 koja se dobija izbacivanjem p-te vrste i q-te kolone determinante D. Kada prvu jednačinu sistema pomnožimo sa $D_{(11)}$, drugu pomnožimo sa $-D_{(21)}$, treću sa $D_{(31)}$, ..., i-tu sa $(-1)^{i+1}D_{(i1)}$, i sve to saberemo, dobijamo:

$$\underbrace{(a_{11}D_{(11)} - a_{21}D_{(21)} + \dots + (-1)^{n+1}a_{n1}D_{(n1)})}_{D})x_{1} + \underbrace{(a_{12}D_{(11)} - a_{22}D_{(21)} + \dots + (-1)^{n+1}a_{n2}D_{(n1)})}_{0})x_{2} + \dots + \underbrace{(a_{1n}D_{(11)} - a_{2n}D_{(21)} + \dots + (-1)^{n+1}a_{nn}D_{(n1)})}_{0})x_{n} = \underbrace{b_{1}D_{(11)} - b_{2}D_{(21)} + \dots + (-1)^{n+1}b_{n}D_{(n1)}}_{D_{n1}}.$$

Izraz koji moži promenljivu x_1 predstavlja razvoj determinante D po elementima njene prve kolone, dok izrazi koji množe promenljive x_2, \ldots, x_n predstavljaju razvoj determinante D po elementima "pogrešne" kolone. S druge strane, slobodni član predstavlja razvoj determinante D_{x_1} po elementima njene prve kolone. Koristeći teoremu o razvoju determinante po elementima prve kolone, i koristeći činjenicu da je razvoj determinante po elementima "pogrešne kolone" jednak 0, prethodna jednačina se može zapisati ovako:

$$D \cdot x_1 = D_{r_1}$$
.

Kako je $D \neq 0$ dobijamo $x = \frac{D_{x_1}}{D}$. Na isti način se dobija da je $x_i = \frac{D_{x_i}}{D}$ za sve $i \in \{2, \dots, n\}$.

5 Pojam matrice, operacije sa matricama

Matrica je pravougaona šema brojeva čije dimenzije zovemo format matrice [3]. Na primer:

Matrica:
$$\begin{bmatrix} 5 & 3 & 9 & 9 \\ 2 & 0 & 4 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 5 \end{bmatrix}$$
 $\begin{bmatrix} 5 \\ 2 \\ 0 \\ 6 \end{bmatrix}$ $\begin{bmatrix} 5 & 3 & 34 & 9 \end{bmatrix}$ $\begin{bmatrix} 3 & 9 & 9 \\ 0 & 4 & 1 \\ 0 & 0 & 5 \end{bmatrix}$
Format: 3×4 4×1 1×4 3×3

Skup svih matrica formata $m \times n$ sa elementima iz \mathbb{R} označavamo sa $\mathbb{R}^{m \times n}$. Matrice istog formata se sabiraju tako što se saberu elementi na odgovarajućim mestima. Kraće pišemo ovako:

$$[a_{ij}]_{m \times n} + [b_{ij}]_{m \times n} = [a_{ij} + b_{ij}]_{m \times n}.$$

Matrica se množi brojem tako što se svaki element matrice pomnoži tim brojem. Kraće pišemo ovako:

$$\alpha \cdot [a_{ij}]_{m \times n} = [\alpha \cdot a_{ij}]_{m \times n}.$$

Proizvod kompatibilnih matrica $A = [a_{ij}]_{k \times n}$ i $B = [b_{ij}]_{n \times m}$, pišemo C = AB, je matrica $C = [c_{ij}]_{k \times m}$ čiji elementi se računaju na sledeći način:

$$c_{ij} = \sum_{s=1}^{n} a_{is} b_{sj}.$$

Teorema 5.1 Moženje matrica je asocijativno. Preciznije, ako je A matrica formata $m \times n$, B matrica formata $n \times p$ i C matrica formata $p \times q$, onda je (AB)C = A(BC).

Postoji matrica koja prilikom množenja matrica ima istu ulogu koju broj 1 ima prilikom množenja brojeva. Sa E_n označavamo sledeću kvadratnu matricu reda n:

$$E_n = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & 1 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & 1 \end{bmatrix},$$

i zovemo je $jedinična \ matrica \ reda \ n.$ Ukoliko je red
 matrice E_n jasan iz konteksta, umesto E_n pišemo samo
 E.

Teorema 5.2 Za proizvoljnu matricu A formata $m \times n$ je $AE_n = E_m A = A$.

Svakoj kvadratnoj matrici $A = [a_{ij}]_{n \times n}$ se prirodno dodeljuje determinanta $D = |a_{ij}|_{n \times n}$ reda n. Kažemo da je D determinanta matrice A.

Naredna teorema pokazuje da se determinanta "slaže" sa množenjem kvadratnih matrica istog reda u sledećem smislu: $|AB| = |A| \cdot |B|$.

Teorema 5.3 Neka su A i B kvadratne matrice istog reda. Tada je $|AB| = |A| \cdot |B|$.

Literatura

- [1] Sheldon Axler: "Linear Algebra Done Right" (2nd Ed.), Springer-Verlag New York Berlin Heidelberg 1997.
- [2] Stephen Boyd, Lieven Vandenberghe: "Introduction to Applied Linear Algebra: Vectors, Matrices, and Least Square", Cambridge University Press 2018.
- [3] Philip N. Klein: "Coding the Matrix Linear Algebra through Applications to Computer Science". Newtonian Press 2015.